

[Lange.]

Tilsagn om deres Medvirken. Man regnede med at kunne faa yderligere Medvirkning fra andre Bankers og Sparekassers Side, men man vidste intet herom, der stod en Række Detailspørgsmaal tilbage, Spørgsmaal, som var udskudt til senere Forhandling, og man havde taget udtrykkeligt Forbehold med Hensyn til de respektive Bestyrelsens og Repræsentantskabers Tiltræden. Med hvilken Ret kan man saa sige, at Sagen havde været afgjort, hvis Oppositionen blot havde accepteret Regeringens Forslag uden nogen som helst Ændringer? Regeringen stillede sig paa det Standpunkt, at den hævdede, at de forskellige Bestemmelser, som Forslaget indeholdt, var en Betingelse for Gennemførelsen; det havde Bankerne krævet, for ellers kunde man ikke gennemføre Konverteringen. Og paa denne Maade gør man gældende, at det er Oppositionen, som har Ansvaret for, at Forhandlingerne ikke førte til noget Resultat.

Jeg vil imidlertid gerne pege paa den Skrivelse, der under 21. Januar 1935 blev sendt den højtærede Statsminister fra Bankerne, og som angiver Bankernes Stilling til en langt større Konvertering. Der krævedes intet Rentetilskud til Betaling af Førsteprioritetsrenterne — det, som Regeringen i September Maaned sagde var en ufravigelig Betingelse for, at Bankerne overhovedet vilde gaa ind for en Konvertering —, og der krævedes i Bankernes Skrivelse ingen yderligere Rentenedsættelse, trods det at Regeringen over for Oppositionen fastholdt, at det var en absolut Betingelse for, at man kunde gennemføre Konverteringsplanen. Havde Ministeriet stillet sig paa en anden, en smidigere og mere forhandlingsvenlig Maade, er det muligt, at man dengang kunde være naaet til et Resultat. Men under alle Omstændigheder: en Regering, som har stillet sig saaledes, har ingen Ret til at lægge Ansvaret for, at Konverteringsplanerne dengang brød sammen, over paa Oppositionen.

Nu siger man fra Regeringens Side, at det Forslag, Flertallet her vil gennemføre, lægger alt til Rette for en Renteforhøjelse, og det er vel den Parole, man nu skal agitere efter. Den højtærede Handelsminister tog allerede Forskud ved at oplæse Kreditforeningskurserne fra de sidste Par Dage; han paapegede, at Kreditforeningskurserne var faldet, og tilføjede: det er Følgen af denne Politik. Jeg vil gerne spørge den højtærede Handelsminister: Vi har haft Renteloven og har den endnu, og det er da først i de sidste Dage, man er

kommet ind paa, at den skulde falde bort, men hvorfor er Obligationskurserne trods det faldet ca. 10 pCt. siden Januar Maaned? Hvis det er Renteloven, der har sikret Obligationskursernes høje Stade, er det jo meget mærkelige Begivenheder, der har fundet Sted med Obligationskurserne i denne Periode. Men selvfølgelig, trods det, at Obligationskurserne efter min og mange kyndige Folks Opfattelse staaer unaturligt lavt, er det højest sandsynligt, at de vil falde yderligere i disse Dage, naar Landets Handelsminister fra Landstingets Talerstol stiller i Udsigt, at Obligationskurserne maa falde, hvis dette Forslag gennemføres, naar han paa dette Omraade søger at tage Konkurrencen op med den højtærede Indenrigsminister, som jo har haft særligt Held til at bringe Uro paa Obligationsmarkedet. Jeg vil gerne bede den højtærede Handelsminister om at forklare, hvilken Indvirkning Renteloven i den Tid, den har bestaaet, har haft paa Obligationskurserne.

Den højtærede Handelsminister hævder, at Udlaansrenten i Sparekasserne vil blive forhøjet, naar dette Forslag bliver gennemført. Jeg vil derfor gerne spørge den højtærede Handelsminister, om han tror, det vil være muligt for Banker og Sparekasser med en Obligationsrente paa 5 pCt. eller over 5 pCt. og en Indlaansrente i Banker og Sparekasser paa 3 og 3½ pCt. — og jeg maa pege paa, at det er et Forhold, som først er indtraadt i den sidste Tid, i det meste af den Tid, Renteloven har bestaaet, har der ikke været den store Forskel mellem Obligationsrenten og Renten i Banker og Sparekasser —, tror Handelsministeren, at det vil være muligt for Banker og Sparekasser med saa stor en Spændvidde mellem Rentesatserne vedblivende at bevare deres Indlaansmidler? Jeg tror det ikke. Og hvad vil saa Følgen blive? Ja, Følgen vil blive den naturlige, at Sparekasser og Banker kommer til at sige en Del af deres Laan op, og jeg tror, at Laantagere, som kommer i den Situation, at de tvinges til med de lave Obligationskurser, vi har i Øjeblikket, at ombytte deres Sparekasselaaen med Kreditforeningslaan, ikke vil være taknemmelige for en Rentelov, som tvinger Indlaansmidlerne ud og tvinger dem, som har Udlaanene, til at tilbagebetale deres Laan. Jeg tror ikke, man har Lov til, og Landets Handelsminister har ikke Lov til at lukke Øjenene for dette Forhold, til at se helt bort fra, at der er en unaturlig Spændvidde mellem Obligationsrenten og Renten af Indlaan i Banker og Sparekasser.